

ECHO DĄBROWICY

ARCHIWUM

PISMO PARAFII NARODZENIA
NMP w Dąbrowicy

Dożynki 1994

PODZIĘKOWANIE ZA ŻNIWA

Wśród wielu uroczystości obchodzonych w ciągu roku w naszej parafii na stałe przyjęło się święto plonów – dożynki.

Dożynki to święto rolników z obrzędami o charakterze dziękczynnym za szczęśliwe ukończenie żniw i za wszelkie zbiory w całym roku. Dziękczynienie za żniwa zawsze łączy się ze Mszą świętą, gdyż Eucharystia jest najlepszym dziękczynieniem także za zbiory i owoce ziemi oraz pracy ludzkiej.

U Żydów dożynki obchodzono w dniu Pięćdziesiątnicy i święto Namiotów (jako dziękczynienie za plony całego roku). Kościół w miejsce starorzemskich dni ofiar wprowadził dożynki o charakterze religijnym. W średniowieczu istniały już Msze święte wotywnie z błogostawieństwem plonów. Później do Mszy świętej dołączono specjalne kazanie. W Polsce na uroczystość dożynkową splata się wieńce z kłosów zbóż i przynosi w uroczystej procesji. Dożynki to akt dziękczynienia, wdzięczności okazywanej Panu Bogu za dobrodziejstwa wyświadczone ludziom.

Na kartach Pisma Świętego, zwłaszcza Nowego Testamentu, mamy wiele razy zachętę do dziękczynienia. W duchowości chrześcijańskiej dziękczynienie stanowi jedną z czterech podstawowych form modlitwy.

Według św. Tomasza dziękczynienie jest przejawem cnoty wdzięczności. Przez przyjęte dobrodziejstwo człowiek się staje dłużnikiem dobroczyńcy, a dług może spłacać aktami wdzięczności, które rodzą się z uznania i doznanego dobrodziejstwa. Dziękczynienie jako akt ludzki jest spontaniczną i naturalną reakcją człowieka za przyjęte dobro, jakie otrzymał od Pana Boga.

Dożynki są uwieńczeniem wiosennych modlitw o błogostawieństwo dla pracy rolników i noszą nazwę poświęcenia pól. Na dożynki przychodzimy, by dziękować Panu Bogu za słońce, deszcz. Każdego roku zbieramy się w ostatnią niedzielę sierpnia na Mszy świętej o godz. 11³⁰, w której dziękujemy za szczęśliwie zebrane plony. Każda miejscowość naszej parafii przygotowuje wieńce dożynkowe i dar ofiarny na potrzeby naszej parafii. Przed Mszą świętą ksiądz proboszcz poświęca i uroczyście wprowadza wieńce do kościoła. Wieńce biorą też udział w uroczystej procesji eucharystycznej.

Na zakończenie uroczystości przy kościele odbywa się uroczysta akademicka ze śpiewem oraz dzielenie się chlebem i ciastem, które przygotowują nasze parafialne gospodynie.

Ks. Zygmunt Lipski

RODZINA „SZKOŁĄ PATRIOTYZMU”

Rodzina jako najdawniejsza komórka społeczna ma prawo i obowiązek wychować dzieci, i to w sposób całościowy, kształtując całego człowieka (jego ciało, psychikę i duszę). Prawo to czerpie od Boga, uczestnicząc w jego akcie stwórczym. W skład wychowania rodzinnego wchodzi również wychowanie patriotyczne, które obecnie jest tak bardzo zaniedbane.

Ponieważ polskie środki masowego przekazu, jak również szkoła i inne instytucje państwowe, nie uczą jak być dobrym patriotą, tym bardziej obowiązek ten spoczywa na rodzinie.

Najogólniej mówiąc patriotyzm to świadomie przeżyty stosunek do trzech wartości: narodu, tzw. wartości wyższych, państwa.

A. Naród to nie tylko wspólnota ludzi mających tę samą kulturę, historię i tradycję, ale też ziemia, język, obyczaje, dzieje oraz religia, która w Polsce ma ścisły związek z narodem i przenika wszystkie wartości z nim związane.

Podstawą istnienia narodu jest rodzina, gdyż miłość w niej rozprzestrzenia się na cały naród. Od rodziny też zależy liczebność i jakość naszych pokoleń. Ona też jako pierwsza w naturalny sposób wychowuje do dobra wspólnego – co jest istotnym elementem patriotycznym. Dziecko w rodzinie uczy się odpowiedzialności za innych i odróżniania dobra od zła. Od początku swego życia styka się z językiem ojczystym poprzez mowę, słuchanie opowiadań, bajek, legend. Czytając odpowiednie do wieku książki zapoznaje się z literaturą polską, historią, zwyczajami, tradycją.

W sposób spontaniczny doświadcza modlitwy i wiedzy o Bogu poznając przy tym religię, którą wyznają jego rodzice. Przekazana dziecku wiara katolicka i wiedza na temat prawdziwej historii Polski, jej dziejów oraz umiłowanie ziemi i tradycji narodowej daje mocny fundament w wychowaniu patriotycznym. Niestety w wielu polskich rodzinach zamiast uczyć miłości do Ojczyzny, w sposób bezkrytyczny pozwala się na oglądanie tele-

wizji bez kontroli programu, czy czytanie czasopism wydawanych na wzór zachodni, nie mających wspólnego z duchem polskiego patriotyzmu. W mass mediach, które zalewają polski rynek, dominuje system S-M-S (sensacja, muzyka, seks) co prowadzi dzieci i młodzież do dezorientacji w sprawach istotnych dla narodu i państwa oraz do chaosu myślowego (cyt. „Niedziela”, nr 24/94).

Bardzo bolesny jest fakt, że Polacy tak łatwo zapominają o swojej historii, kulturze i religii, z której wyrosli i fascynują się tym co zachodnie. Ojciec Święty Jan Paweł II napomina ludzi świeckich, żeby formowali w sobie zmysł krytyczny, umiłowanie prawdy, troskę o wolność i poszanowanie godności osoby, a przez to nie ulegli obcym narodom, które pod szyldem nowoczesności, tolerancji i demokracji odcinają się od wartości chrześcijańskich i tradycji narodowych, ośmieszając jednocześnie sprawdzony przez tysiąclecie tradycyjny model rodziny.

B. Kolejnym elementem patriotyzmu jest świadomie przeżyty stosunek do tzw. wartości wyższych – religii, moralności, kultury i etyki. Wszystkie te wartości od tysiąca lat są przesiąknięte duchem chrześcijaństwa. Gdy czyta się pamiętniki, zapiski, wspomnienia tych, którzy przeżyli Syberię, Katyń czy obozy koncentracyjne – dla nich jedyną siłą pozwalającą przetrwać była właśnie religia katolicka, miłość do Boga i Ojczyzny. Określenie Polak-katolik było rozumiane jednoznacznie. Z religią katolicką ma również związek kultura polska czerpiąca natchnienia z wartości ewangelicznych takich jak: piękno, dobro i prawda. Wielcy Polacy tacy, jak Jan Matejko, Fryderyk Chopin, Cyprian Norwid, Maria Konopnicka i wielu innych rozślawili polską kulturą na cały świat. O ich dorobku nie można zapominać. Rodziny polskie powinny się zdecydowanie przeciwstawić tzw. kulturze masowej propagującej antywartości widoczne we współczesnej sztuce, literaturze, muzyce, co prowadzi szczególnie do lęku, agresji, zagubienia. Z religią i kulturą łączy się moralność i etyka, które trudno byłoby zrozumieć bez dziesięciu przykazań Bożych.

Największym moralistą naszych czasów jest papież Jan Paweł II, który stoi na straży zasad moralnych przestrzegając przed tzw. cywilizacją śmierci, mającą na celu zastąpić prawo Boże – ludzkim. Rodzice mają obowiązek przed Panem Bogiem uwrażliwić dzieci i młodzież na zasady dobrego postępowania dając sami przykład moralności chrześcijańskiej.

C. Stosunek do państwa. Podstawą wychowania państwowego jest wychowanie religijno-moralne, biorące swój początek w rodzinie. Polega ono na właściwej formacji sumienia, gdyż nie ma innej moralności dla życia prywatnego a innej dla publicznego. Rodzina dając sama przykład, powinna uczyć właściwego dialogu, wychodzenia z egoizmu, ofiarności na rzecz innych, uczciwej pracy i gościnności. Właściwy stosunek do państwa – to aktywność we własnym środowisku i odpowiedzialność za nie. To zaangażowanie w wyborach sołtysa, do samorządu, czy parlamentu. Ludzie, którzy z własnej woli nie biorą udziału w wyborach czy też świadomie głoszą na partie mające w swoich założeniach walkę z Kościołem i religią, brak szacunku dla życia ludzkiego czy demoralizację dzieci i młodzieży, nie powinni narzekać na sytuację w Polsce. Oni bowiem sami do tego się przyczyniają. Bierność, narzekanie i obojętność na sprawy swojego środowiska, narodu i państwa – to oznaka braku patriotyzmu w rodzinach. Rodziny powinny przypominać o rocznicach narodowych, brać udział w urządzaniu uroczystości patriotycznych w swoim terenie, uświadamiać dzieciom i młodzieży wartość dobra narodowego nad dobrem rodzinnym i osobistym. W domach powinny się znajdować książki o bohaterach narodowych. Każda rocznica historyczna powinna być omówiona w gronie rodzinnym.

Rodziny polskie powinny uświadomić sobie ponownie, czy stanowią „szkołę patriotyzmu” dla swoich dzieci? Czy wychowując swoje dzieci całościowo uczą je również miłości do Ojczyzny?

W roku poświęconym rodzinie warto zastanowić się nad tymi sprawami.

Hanna Palczewska

DZIEŃ PRZYGOTOWANIA DO I KOMUNII ŚWIĘTEJ

10 kwietnia 1994 r. w klasztorze Sióstr Franciszkanek Misjonarek Maryi odbył się dzień skupienia dla rodziców dzieci przygotowujących w tym roku do I Komunii w parafii Dąbrowica. Dzień ten dla 46 matek i ojców był czasem odejścia od codziennych trosk, by wspólnie z kapłanem ks. Józefem Szczypą zastanowić się nad przeżywaniem dnia I Komunii świętej dziecka w rodzinie.

Pełne uczestnictwo dziecka we Mszy powinno stać się czasem odnowy duchowej w całej rodzinie, pogłębieniem wiary w Eucharystię, głębszej i żywej modlitwy.

Dość często w trosce przygotowań do I Komunii zapominamy o tym co najważniejsze – o Bogu samym. Wyczuwamy dobrze, że jeden dzień skupienia nie wprowadzi nas w duchową atmosferę tego wielkiego dnia, jakim jest I Komunia, potrzeba

może innego przygotowania. Dlatego padła propozycja organizowania dni skupień dla rodziców klas zerowych i pierwszych.

Można by wykorzystać również na spotkania czas oczekiwania na dzieci rodziców, którzy są na Mszy świętej o 11³⁰, jeśli nie w każdą niedzielę to raz w miesiącu, oczywiście dla chętnych i tych, którzy mogą.

Dzień skupienia zakończony był wspólną Eucharystią. Rodzice włączyli się w liturgię słowa, modlitwę wiernych, przygotowanie darów. Dziękując tym, którzy przeżyli u nas ten dzień skupienia, z nadzieją polecamy Bogu rodziny dzieci drugich klas, by wrażyły w wierze, przygotowując się do spotkania z Jezusem Eucharystycznym.

S. Zofia Pikula FMM

PARAFIALNY FESTIWAL PIOSENKI RELIGIJNEJ

Dnia 1 czerwca br. w Międzynarodowym Dniu Dziecka o godzinie 10 w Szkole Podstawowej w Płouszowicach odbył się Parafialny Festiwal Piosenki Religijnej. Był to finał tego festiwalu, gdyż eliminacje trwały przez cały rok szkolny 1993/94.

W finale festiwalu uczestniczyło 38 dzieci. Większą część stanowiły dzieci ze szkoły w Płouszowicach, uczestniczyły też dzieci ze Szkoły Podstawowej w Szerokiem. Festiwal zorganizowały nauczycielki religii p. Leokadia Grzegorzczuk i p. Sylwia Krasny. Dużą pomoc okazali dyrektorzy wymienionych wyżej szkół.

Dzieci zaprezentowały bardzo różnorodny repertuar począwszy od religijnych piosenek, pieśni liturgicznych aż po wesołe piosenki religijne i dziecięce. Odwaga i talent śpiewaczy dzieci budziły powszechne uznanie. Wartość muzyczna nie była zbyt wysoka z powodu braku w szkołach nauczycieli specjalistów od

muzyki. Jednak sam fakt zorganizowania festiwalu i duże zaangażowanie dzieci mówią o sobie wiele. Humory dopisywały wszystkim, a odwaga i talent śpiewaczy dzieci budziły powszechne uznanie.

Jury w składzie grono pedagogiczne szkoły w Płouszowicach oraz miejscowy ksiądz proboszcz postanowiło nagrodzić jednako wszystkich uczestników finału za ich udział i zaangażowanie. Nagrody w postaci pamiątkowych książek ufundowali dyrektor szkoły w Płouszowicach i ksiądz proboszcz.

Sylwia Krasny

II POLSKI SYNOD PLENARNY

Biskupi polscy, korzystając ze zbliżających się wielkich rocznic: 2000 lat od przyjścia na świat Chrystusa Zbawiciela oraz 1000 lat od męczeńskiej śmierci św. Wojciecha, krzewiciela wiary w naszej Ojczyźnie, postanowili zwołać na lata 1991-97 II Synod Plenarny, upatrując w nim jeden ze skutecznych sposobów przeprowadzenia w Polsce tak bardzo jej dziś potrzebnej nowej ewangelizacji. Kościół pragnie tego dokonać przez pogłębienie dorobku Soboru Watykańskiego II. Widzenie własnych spraw w kontekście Kościoła powszechnego, skłoniło biskupów polskich, by sięgnąć do uchwał Soboru Watykańskiego II jako do klucza, który pozwoli nam dostrzec, zrozumieć i ewangelicznie rozwiązać nasze własne, polskie problemy. Ostatni Synod Plenarny był w roku 1938.

W czasie pielgrzymki do Ojczyzny Ojciec Święty Jan Paweł II dnia 7 czerwca 1991 r. w Warszawie uroczystie otworzył obecny synod.

Odpowiedzialność za Synod spoczywa na Konferencji Episkopatu Polski. Każdy z biskupów uczestniczy w synodzie plenarnym. W gestii biskupów diecezjalnych jest powołanie i uznanie

zespołów synodalnych podejmujących trud odnowy życia ku odrodzeniu moralnemu.

Ks. abp Bolesław Pylak dekretem z dnia 26 listopada 1992 r. powołał Archidiecezjalną Radę Synodalną w Lublinie. Jest w niej 28 osób – 13 duchownych i 15 osób świeckich. Koordynatorem prac Rady jest ks. kan. Józef Kras – przewodniczący Wydziału Duszpasterstwa Kurii Arcybiskupiej.

Cele Synodu Plenarnego:

1. Przygotowanie wiernych na Jubileusz 2000-lecia chrześcijaństwa.
2. Przygotowanie wiernych do jubileuszu 1000-lecia męczeńskiej śmierci św. Wojciecha w 1997 r.
3. Szukanie skutecznej ewangelizacji naszej Ojczyzny.
4. Odnowa życia religijno-moralnego.
5. Odnowa Kościoła przez pracę zespołów synodalnych.

Najważniejszą rzeczą jest, by ludzie świeccy odkryli, jak cudowną jest rzeczą mówić o Bogu, Jezusie Chrystusie. To nie jest zadanie, ale może okazać się radością, zwłaszcza, gdy inni znajdą w tym coś ważnego dla ich życia.

Najważniejsze obecnie zadanie w polskim Kościele to nowa ewangelizacja. Jak to rozumieć? Wiara ma być powiązana z rzeczywistością, chrześcijańską nauką i ludzkim życiem. Błogosławiąc krzyże polskim misjonarzom w Warszawie w 1987 r. Ojciec Święty powiedział: „Nie zapominajcie, że nasza Ojczyzna potrzebuje nowej ewangelizacji. Istotą tej ewangelizacji jest: Bóg Cię kocha. Chrystus przyszedł do Ciebie. Każdy chrześcijanin może się przyczynić do naszej ewangelizacji przez zakorzenienie się w modlitwę, pracę w małych wspólnotach, żyjących autentycznie Ewangelią”.

Pierwszym, a zarazem najważniejszym powodem do modlitwy za ewangelizację jest fakt, że Jezus tak nas pouczył: „Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo”. Gdy pierwsi chrześcijanie stojąc w obliczu prześladowania modlili się o odwagę ewangelizowania, odpowiedź na ich modlitwę była

niezwykła. Po tej modlitwie zdrząło miejsce, gdzie byli i wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym. Bez modlitwy ewangelizacja nic nie znaczy. Modlitwa towarzyszy ewangelizacji w taki sam sposób, w jaki powietrze towarzyszy oddychaniu.

Obecny rok 1994 został poświęcony rodzinie przez Organizację Narodów Zjednoczonych. Ojciec Święty wystosował list do rodzin. W dniach 14-17 kwietnia w Warszawie odbył się Międzynarodowy Kongres Rodziny. Polskie środki przekazu a więc prasa, radio i telewizja bardzo mało poświęciły czasu tej, tak ważnej, sprawie.

O rodzinie można mówić wiele. By rodzina była silna trzeba dobrze przygotować życie sakramentalne, a więc sakrament chrztu świętego, I Komunię świętą, bierzmowanie, sakrament małżeństwa. Trzeba zwrócić uwagę na wychowanie katolickie małego dziecka we współczesnej sytuacji Kościoła. Bardzo ważną rzeczą jest potrzeba przygotowania w tym duchu kleryków, przyszłych duszpasterzy oraz współdziałanie katechety z rodziną i szkołą.

Rodzina to naturalne środowisko życia. We własnych rodzinach żyje 88,5% Polaków. Polska obok Włoch jest krajem o największej trwałości małżeństw. Pomocą w ożywieniu rodziny jest Domowy Kościół Ruchu Światło-Życie. Razem jesteśmy silniejsi, bardziej otwarci na moc, którą otrzymujemy przez Kościół. We współczesnej rzeczywistości rodzina narażona jest na złaicyzowanie. W Polsce jest 11 milionów rodzin, matek samotnie wychowujących dzieci 1,5 miliona, ojców samotnie wychowujących dzieci 150 tysięcy.

Coraz mniej jest w Polsce rodzin wielopokoleniowych. Bardzo dużo matek musi pracować, wielu mężczyzn pozbawionych jest pracy co wpływa ujemnie na życie rodzinne. Kolejnym przejawem niszczącym polskie rodziny jest pijaństwo, które rozbija i niszczy polskie rodziny. Coraz częściej rodzina przestaje być wspólnotą religijną, zanikają tradycje religijne.

Jest też zła polityka rządowa wobec rodziny. Zabiera się zasił-

ki kobietom wychowującym dzieci, okazuje się litość rodzinom wielodzietnym bez wsparcia finansowego. Rodzina coraz bardziej traci charakter wspólnoty rekreacyjnej i wypoczynkowej.

Co zostało zrobione w ramach prac Synodu Plenarnego w naszej parafii?

W myśl dekretu księdza arcybiskupa, przez który został powołany zespół synodalny parafialny, odbyło się kilka spotkań. Dwa razy nasi parafianie uczestniczyli w Rejonowym Zespole Synodalnym i jeden raz w Archidiecezjalnym Kongresie Eucharystycznym. Chcemy ożywić nasze rodziny. Pomocą w ożywieniu rodziny jest Domowy Kościół Ruchu Światło-Życie. Chcemy taką oazę Ruchu Światło-Życie utworzyć również dla naszych rodzin.

Rodziny spotykają się raz w miesiącu na modlitwie w naszych domach, czytamy Pismo Święte rozmawiamy o wszystkim co spotyka nas w życiu. Pierwszym zadaniem rodziny jest utworzenie jedności osób je tworzących. Osiąga się to przez dzielenie się dobrem, radością i cierpieniem. Rodzina jako kościół domowy powołana jest do budowania Królestwa Bożego.

Żyjemy w rodzinach, czy nie warto byłoby podzielić się swoimi radościami, kłopotami, troskami? Interesujesz się Pismem Świętym, masz okazję by zgłębić i poszerzyć te wiadomości.

Widzisz zło w rodzinie swojej, swoich krewnych, czy znajomych – masz okazję by to przemyśleć i wspólnie znaleźć rozwiązanie.

Synod Plenarny ma odnowić życie religijne Twoje i Twojej rodziny – jak widzisz swój udział w tej tak ważnej sprawie?

Przemyśl te problemy, a może przedstawiś własne propozycje ich rozwiązania na łamach naszej gazetki. Znasz adres redakcji, zdobądź się na odwagę.

Ks. Zygmunt Lipiski

Zaproszenie

*„Wybierz się, wybierz się razem z nami
na wspaniały pielgrzymkowy szlak”*

Jak co roku urządzamy naszą parafialną pieszą pielgrzymkę do Wąwolnicy. W sobotę 3 IX po Mszy świętej o godz. 7³⁰ wyruszamy z naszego kościoła parafialnego.

Do udziału w pielgrzymce zapraszamy wszystkich chętnych, ale szczególnie młodzież, która ukończyła w ubiegłym roku szkolnym kl. VIII, szkołę zawodową, średnią, czy wyższe studia. Będzie to dla nich pielgrzymka dziękczynna za ukończenie szkoły.

Zaproszenie

W dniach 2–9 X jest Tydzień Miłosierdzia Chrześcijańskiego. Zwyczajem lat ubiegłych organizujemy spotkanie naszych chorych w kościele parafialnym.

W sobotę o godz. 10⁰⁰ – spowiedź, godz. 11⁰⁰ – Msza święta w intencji chorych i starszych. Po Mszy nabożeństwo różańcowe. Po modlitwie w kościele spotkanie na sali parafialnej połączone z herbatą.

Proszę rodziny i sąsiadów o umożliwienie przyjazdu chorym do kościoła. Jeżeli są konieczne wizyty domowe proszę o uzgodnienie z księdzem proboszczem.

Zaproszenie

na doroczny odpust w Święto Narodzenia NMP (Matki Bożej Siewnej) 8 września.

Msze święte odpustowe o godz. 8⁰⁰, 12⁰⁰ (uroczysta suma w intencji parafian) i 18⁰⁰.

Przeżyjmy tę uroczystość parafialną w stanie łaski uświęcającej, będąc u spowiedzi i Komunii świętej.

„WSTAŃ”

dwumiesięcznik dla chorych

Celem czasopisma jest próba wnikania w tajemnicę ludzkiego cierpienia, pogłębianie chrześcijańskiego rozumienia choroby, podtrzymywanie nadziei wśród cierpiących, pomoc w szukaniu funduszy na kosztowne operacje i leczenie. Prenumerata – dobrowolne ofiary. Adres redakcji: „Wstań”, 32-422 Stadniki 81

konto: PKO/O Kraków 35510-806787-136

A może to pismo zaprenumerujesz dla swojego chorego?

Z życia naszej parafii

- W dniach od 6 II do 10 IV odbył się kurs przedmałżeński. Oprócz miejscowego proboszcza konferencje głosili prof. Józef Wywrzyczek i mgr Irena Woźniak – instruktorka życia rodzinnego i małżeńskiego.
- Dnia 27 II odbyło się uroczyste przyjęcie nowych ministrantów. Do służby ołtarza przygotował ich dkn Andrzej Okaj.

- W dniach 28 II – 15 III odbyły się wywiadówki z religii. Odbywają się one oddzielnie od wywiadówek szkolnych z udziałem nauczycielki religii i księdza proboszcza. Rodzice byli obecni w 40%.
- Dnia 17 IV odbyło się zebranie przygotowawcze do I Komunii świętej. Uczestniczyło 95% rodziców. Omówiono sprawy związane z egzaminem, pamiątkami dawanymi dzieciom z racji I Komunii świętej i wyjazdem do Częstochowy.
- Dnia 7 V odbyła się spowiedź z racji I Komunii świętej.
- Dnia 8 V odbyła się I Komunia święta. Do Komunii przystąpiło 48 dzieci. W uroczystości I Komunii świętej uczestniczył o. Ryszard Żuber – miejscowy rodak, który wygłosił płomienne kazanie. Po południu o godz. 17³⁰ dzieci przybyły, aby odnowić przyrzeczenia chrzcielne i złożyć przyrzeczenia trzeźwościowe.
- W dniach od 12 do 22 V odbyły się nabożeństwa błagalne o szczęśliwe zbiory zwane poświęceniem pól.
- Dnia 15 V na zakończenie tzw. białego tygodnia wyjechała pielgrzymka dzieci pierwszokomunijnych wraz z rodzicami. Ten zwyczaj utrzymuje się już od 10 lat.
- Dnia 26 V obchodziliśmy święto matki. Miejscowy ksiądz proboszcz odprawił Mszę świętą w intencji matek, a dzieci ze szkoły w Szerokiem przygotowały akademię.
- W miesiącu maju ksiądz proboszcz odprawił Msze święte dla poszczególnych klas szkoły podstawowej. Celem było spotkanie się z dziećmi poszczególnych klas i omówienie spraw bieżących Kościoła powszechnego i naszej parafii. Bardzo słabo przychodziły dzieci uczęszczające do szkół poza terenem parafii.

- 31 V z racji Międzynarodowego Dnia Dziecka została odprawiona Msza święta w intencji dzieci. Dzieci uczestniczyły też w procesji.
- 2 VI to uroczystość Bożego Ciała. Uroczystą Mszę świętą koncelebrowaną z udziałem 3 księży Misjonarzy Świętej Rodziny odprawił ks. Kazimierz Popielski. Dostojny celebrans wygłosił też okolicznościowe kazanie.
- Dnia 4 VI odbyła się pielgrzymka dzieci z kl. III w pierwszą rocznicę I Komunii świętej do Wąwolnicy.
- 5 VI to piąta rocznica święceń kapłańskich o. Ryszarda Żubera. Uroczystą Mszę świętą jubileuszową odprawił o. Ryszard w koncelebrze z o. Leszkiem Kowalikiem i o. Grzegorzem Bartosikiem. Kazanie wygłosił o. Grzegorz. Przedstawiciele parafii złożyli jubilatowi najserdeczniejsze życzenia.
- 9 VI to Oktawa Bożego Ciała. We Mszy świętej uczestniczyły małe dzieci, które po Mszy otrzymały specjalne błogosławieństwo.
- Dnia 12 VI Mszę świętą prymicyjną odprawił ks. Andrzej Okaj pochodzący z Janowa, a pełniący w naszej parafii obowiązki praktykanta.
- Dnia 24 VI o godz. 7⁴⁵ odbyła się Msza święta na zakończenie roku szkolnego. We Mszy uczestniczyli nauczyciele wraz z dyrektorem szkoły. Również po południu odbyła się Msza święta dla dzieci i młodzieży, którzy nie mogli uczestniczyć rano.

ECHO DĄBROWICY. Pismo parafii Narodzenia NMP w Dąbrowicy
 Redaguje zespół: Cezary Taracha, Sylwia Krasny, s. Zofia Pikula, ks. Zygmunt Lipski. Adres: Kancelaria parafialna, Dąbrowica, 21-008 Tomaszowice.
 Tel. red.: (0-81) 108 93. Skład i druk: Niepokalanów, 96-515 Teresin. Nakł. 600 egz.
